

Sygn. akt III Ca 689/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędzia Sądu Okręgowego Magdalena Balion-Hajduk

Sędzia Sądu Rejonowego (del.) Miłosz Dubiel

Protokolant Angelika Gwozdek

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2020 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Ż. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt I C 881/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO (del.) Miłosz Dubiel SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion-Hajduk

Sygn. akt III Ca 689/19

UZASADNIENIE

Powód J. J. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanej Ż. M. kwoty 30 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 06 2016r. oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych.

Uzasadniając żądanie twierdził, że od 2005 do 2016 roku strony znajdowały się w związku partnerskim i od 2014 do 2016r. inwestował w mieszkanie pozwanej, w następstwie czego doszło do wzbogacenia pozwanej jego kosztem.

Pozwana Ż. M. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych.

Podniosła, że nie przekazała na zapłatę ceny nabycia mieszkania, remont i wyposażenie mieszkania, które stanowi jej własność jakiegokolwiek środki pieniężne pochodzące od powoda. Twierdziła, że pieniądze otrzymywane od pozwanego

przeznaczała na regulację jego zadłużeń alimentacyjnych oraz na jego utrzymanie, w czasie gdy powód powracał do Polski z pracy zagranicą.

Sąd Rejonowy w R. w wyroku z dnia 05 12 2018r. oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3 617 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach rozstrzygnięcia przywołał regulację art. 405 k.c., ustalając, iż remont mieszkania był w całości sfinansowany ze środków pieniężnych pozwanej, natomiast środki pieniężne powoda były przeznaczane na spłatę jego zadłużenia alimentacyjnego oraz bieżące koszty jego utrzymania podczas pobytów u pozwanej. Sąd Rejonowy zważył, iż powód nie wykazał, iż środki na remont mieszkania pochodziły od niego. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **powód J. J.**, który wnosił o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o jego uchylenie w części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przypisanych.

Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe i materialne regulacje:

- art. 405 k.c. poprzez jego nie zastosowanie i nie zastosowanie do rozliczenia majątku pomiędzy konkubentami i uznanie, że pozwana nie wzbogaciła się kosztem powoda, podczas gdy powód przelał na konto pozwanej co najmniej 12 165 EURO, z których to pozwana uściła zobowiązania alimentacyjne powoda w wysokości 17 555 zł, natomiast z pozostałej części się nie rozliczyła, inwestując je w swoje mieszkanie, tym samym, bezpodstawny prawnej uzyskując korzyść majątkową w postaci przekazania jej środków w kwocie 30 000 zł, które przeznaczyła na remont mieszkania,
- art. 6 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że powód nie wykazał istnienia roszczenia, jego wysokości oraz, że nie wykazał wykonania remontów w mieszkaniu pozwanej, podczas gdy z materiału dowodowego wynikają wnioski przeciwnie, w szczególności fakt, że powód przekazał pozwanej na konto kwotę 12 165 euro, które ona przeznaczyła na remont mieszkania, w którym strony miały wspólnie zamieszkać,
- art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd Rejonowy granicy swobodnej oceny dowodów i logicznego wnioskowania, polegającego na błędnej ocenie materiału dowodowego oraz braku wszechstronnego ich rozważenia poprzez uznanie, że powód wykazał, że przeprowadzony remont, był remontem generalnym,
- art. 227 w zw. z art. 278 w zw. z art. 162 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o dopuszczenie opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego na okoliczność wyceny przeprowadzonych remontów przez pozwaną, w okresie, w którym otrzymywała od powoda środki pieniężne,
- art. 328 § 2 k.p.c. poprzez błędne sporządzenie ogólnikowego uzasadnienia wyroku, w którym brak jest uzasadnienia w przedmiocie oceny wszystkich dowodów przeprowadzonych na rozprawie,
- art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie na tej samej podstawie od powoda na rzecz pozwanej kwoty 3 600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Ponadto powód zarzucił Sądowi Rejonowemu popełnienie błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegającego na dowolnym i sprzecznym z materiałem dowodowym przyjęciu, iż powód nie wykazał istnienia roszczenia co do zasady, jak i co do wysokości, podczas gry z materiału dowodowego wynikają twierdzenia przeciwnie, w szczególności fakt, że powód wykazał w jakiej wysokości przekazał pozwanej środki i na co zostały one przeznaczone, a to pozwana w żaden sposób nie potrafiła wykazać na co te środki zostały spożytkowane. Nadto w

ocenie powoda, Sąd Rejonowy błędnie przyjął, iż pozwaną było stać an generalny remont mieszkania podczas, gdy z materiału dowodowego wynikają twierdzenia przeciwne.

Pozwana Ż. M. żądała się oddalenia apelacji oraz zasądzenia

na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował dochodzone roszczenia, lecz wadliwie rozpoznał sprawę.

Z materiału sprawy wynika bowiem – co znalazło swoje odzwierciedlenie w poczynionych i nie kwestionowanych przez strony ustaleniach faktycznych –

że powód od grudnia 2013r. do stycznia 2016r. przelał na rachunek bankowy łącznie kwotę 12.165 EURO z czego pozwana przelała na rachunek Komornika na poczet obciążających powoda należności alimentacyjnych łącznie tylko kwotę 17.555zł.

Remont mieszkania pozwanej miał trwać przez okres od stycznia 2014r. do czerwca 2014r. (przez okres połowy roku), co koreluje z okresem przekazywania jej przez powoda wskazanych powyżej kwot.

W tym czasie od 2013r. pozwana utrzymywała się z renty w wysokości 1.050zł netto miesięcznie oraz do 2015r. pracowała zarobkowo w Holandii

Łącząc to z faktem, iż w tym czasie strony zamierzały zamieszkać wspólnie w mieszkaniu pozwanej może to rodzić uzasadnione domniemanie faktyczne (art. 231 k.p.c.), że część pieniędzy przekazanych jej w tym okresie przez powoda mogła zostać przeznaczona na poczet kosztów przeprowadzonego remontu mieszkania pozwanej.

Weryfikacja tego domniemania wymagała przeprowadzenia dowodu

z opinii biegłego w celu ustalenia rzeczywistych kosztów poniesionych

na remont mieszkania pozwanej, gdyż dopiero ich porównanie z przez-kazanymi pozwanej przez powoda kwotami pozwoli w sposób prawidłowy zweryfikować wersję powoda, którą co należy podkreślić potwierdzili

w swych zeznaniach świadkowie: B. M. i H. J.

i na dodatek jest ona zgodna z doświadczeniem życiowym (skoro strony planowały wspólne zamieszkanie w mieszkaniu pozwanej, to jest logicznym, że powód mógł, a nawet powinien przyczynić się finansowo do kosztów jego remontu).

Tego rodzaju dowód został w istocie zaoferowany Sądowi pierwszej instancji przez skarżącego już w pozwie.

Pomimo tego został on przez Sąd Rejonowy oddalony na rozprawie

w dniu 21 11 2018r., co zakwestionował pełnomocnik powoda (art. 162 k.p.c.).

Doprowadziło to w konsekwencji do wadliwego rozpoznania tego zagadnienia przez Sąd Rejonowy, a to z uwagi na kardynalne znaczenie tego dowodu dla prawidłowego rozpoznania sprawy powoduje, że w tym zakresie

nie została w sposób należyty rozpoznana istota sprawy, zaś przeprowadzenie tego dowodu przez Sąd odwoławczy i ewentualne poczynienie w tym zakresie odmiennych od Sądu Rejonowego ustaleń faktycznych spowodowałoby,

że nie podlegałyby one kontroli instancyjnej.

Z tych względów apelacja jest uzasadniona i zachodziła konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c.

R. zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej

ocenę prawną i zmieni swe postanowienie o oddaleniu wniosku powoda

o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego „na okoliczność wyceny nakładów poczynionych przez powoda na mieszkanie pozwanej” i dowód ten dopuści

a następnie prawidłowo przeprowadzi.

Przeprowadzając ten dowód zaleci biegłemu: ustalenie wysokości środków finansowych jakie zostały przeznaczone na remont mieszkania pozwanej

oraz wartość tych nakładów na chwilę obecną.

Następnie porówna ustaloną przez biegłego wysokość środków przeznaczonych na remont mieszkania pozwanej ze wysokością przekazanych jej w tym okresie przez powoda środków finansowych, po potrąceniu z nich środków przekazanych przez pozwaną Komornikowi na poczet obciążających powoda alimentów (w tym celu zwróci się do Komornika egzekwującego te należności

o akta sprawy w której były one egzekwowane).

O ile zajdzie ku temu potrzeba rozważy także konieczność przeprowadzenia dowodu z uzupełniającego przesłuchania stron, po czym orzekając ponownie w sprawie poczyni w tym zakresie stosowne ustalenia przy uwzględnieniu całokształtu zebranego w sprawie materiału i po dokonaniu jego wnikliwej oceny.

SSR (del.) Miłosz Dubiel SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion - Hajduk